

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 118: Kinh Nói: Hạt Giống Phật Do Duyên Mà Khởi. Lại Nói: Phàm Là Kẻ Có Tâm, Nhất Định Sẽ Thành Phật. Lại Nói: Hữu Tánh Hay Vô Tánh, Đều Cùng Thành Phật Đạo. Phật Tánh Tuy Chúng Sanh Vốn Sẵn Đủ, Nhưng Hạt Giống Phật Phải Đợi Duyên Mới Sanh

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 008)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

Kinh vân: Phật chủng tùng duyên khởi. Hựu vân: Phàm thị hữu tâm, định đương tác Phật. Hựu vân: Hữu tánh vô tánh, tề thành Phật đạo. Phật tánh tuy chúng sanh bốn cụ, nhi Phật chủng yếu đãi duyên sanh.

Trong Kinh có nói: “Phật chủng tùng duyên khởi” (Hạt giống Phật do duyên mà khởi). Lại nói: “Phàm thị hữu tâm, định đương tác Phật” (Phàm là kẻ có tâm, nhất định sẽ thành Phật). Lại nói: “Hữu tánh vô tánh, tề thành Phật đạo” (Hữu tánh hay vô tánh, đều cùng thành Phật đạo). Phật tánh tuy chúng sanh vốn sẵn đủ, nhưng hạt giống Phật phải đợi duyên mới sanh khởi.

[Nội dung bài giảng]

Tất cả chúng sanh vốn dĩ là Phật, nhưng vì họ đã mê mờ rồi. Sau khi mê mờ, muốn phá mê khai ngộ, muốn khôi phục lại Phật tánh thì việc đó phải nương vào duyên, cho nên mới nói “Phật chủng tùng duyên khởi”. Kinh Di Đà nói với chúng ta rằng, muốn vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc thì không thể thiếu thiện căn, phước đức và nhân duyên. Chữ “Duyên” này rất quan trọng. Chúng ta gặp được Phật pháp cũng là do nhân duyên của nhiều đời nhiều kiếp đã chín muồi. Vì thế, chúng ta phải làm Tăng thượng duyên cho đông đảo chúng sanh, đem pháp môn thù thắng đường ấy giới thiệu cho họ. Dùng tất cả phương tiện thiện xảo để giới thiệu Phật pháp cho mọi người, đây mới thực sự gọi là học Phật, đây mới thực sự gọi là báo ân.

Tại Đài Loan có những vị đồng tu làm nghề may mặc áo thun, họ chuẩn bị sang Đại lục để mở xưởng. Trước khi đi, họ đến chỗ tôi. Tôi bèn khuyên họ rằng: “Các vị làm loại áo thun này hãy in lên đó bốn chữ ‘A Di Đà Phật’, in lên

những câu kinh văn, rồi các vị cầu Tam Bảo gia trì, chắc chắn lượng tiêu thụ sẽ rất tốt”. Vì sao vậy? Vì để đoan chánh phong khí xã hội. Nhất định sẽ được xã hội đại chúng hoan nghênh. Đừng nên in mấy hình yêu ma quỷ quái, cái khí phần đó không tốt. Cho nên, tôi khuyên họ làm như vậy. Lần này chúng tôi đến đây, vị ấy đã làm mấy chiếc áo mang đến cho tôi, tặng cho nhiều đồng tu. Mặt trước áo in bốn chữ “Di Đà Đệ Tử” (Đệ tử của Phật Di Đà), mặt sau in câu “Nhất thiết hữu vi pháp, như mộng huyễn bào ảnh” (Tất cả pháp hữu vi, như mộng huyễn bọt bóng); phía dưới là bốn chữ “Thế gian như mộng” (Thế gian như giấc mộng). Bốn chữ đó là thủ bút của Hoàng Nhất Đại Sư, quý vị nhìn qua là biết ngay, nét chữ của Đại Sư Hoàng Nhất. Điều này nói lên rằng, bất luận quý vị làm ngành nghề nào, ngay nơi bốn hành của mình, quý vị đều có thể hoàng pháp lợi sanh, quý vị đều có thể “khiến cho tất cả chúng sanh nhập Vô dư Niết-bàn mà diệt độ họ”. Ngay nơi việc đang làm, không cần thiết phải đổi nghề, ngay nơi bốn phận công việc của chính mình, chúng ta hãy làm, hãy thực hiện điều đó.

Cho nên chữ “Duyên” rất quan trọng, nhất định phải phát tâm, vì tất cả chúng sanh mà làm Tăng thượng duyên cho hạt giống Phật. Những chúng sanh này thật sự có thể đắc độ chăng? Có thể. Vì sao? Vì họ vốn dĩ là Phật, họ có Phật tánh. Kinh Niết Bàn nói: “Phàm thị hữu tâm, định đương tác Phật” (Phàm là kẻ có tâm, nhất định sẽ thành Phật). Do đó, chúng ta gieo cái duyên này, nhất định sẽ có hiệu quả, nhất định sẽ có thu hoạch. Kinh Viên Giác giảng: “Hữu tánh vô tánh, tề thành Phật đạo”, chính là “Tình dữ vô tình, đồng viên chủng trí” (Hữu tình và vô tình, đồng trọn nên chủng trí). Ý nghĩa này rất sâu. “Vô tình” là nói về thực vật, khoáng vật. Thực vật, khoáng vật cũng có thể thành Phật sao? Có thể. Vì sao? Vì chúng có Tánh. Trong Phật pháp nói, ở nơi chúng sanh hữu tình thì gọi là Phật tánh, ở nơi chúng sanh vô tình – tức là thực vật, khoáng vật mà chúng ta gọi ngày nay – thì gọi là Pháp tánh. Nhưng phải biết rằng, Phật tánh và Pháp tánh là một tánh, không phải hai tánh. Vì thế, khi chúng sanh hữu tình thành Phật, thì chúng sanh vô tình cũng theo đó mà chuyển, Y báo tùy theo Chánh báo chuyển, đều cùng chuyển theo. Ví dụ, chúng ta lấy một ví dụ, hiện nay chúng ta là phàm phu, tâm chúng ta là tâm sanh diệt, do đó Y báo của thế giới chúng ta đều là sanh diệt: thực vật cũng sanh diệt, thực vật có sanh-trụ-diệt; khoáng vật có thành-trụ-hoại-không, đều có sanh diệt. Khi vắng sanh về thế giới Tây Phương, tâm người ở thế giới Tây Phương thanh tịnh, không có tạp niệm, tâm đó là tâm thanh tịnh bất sanh bất diệt; Y báo của thế giới Tây Phương

cũng bất sanh bất diệt, hoa cỏ cây cối ở đó đều bất sanh bất diệt, cảnh chuyển rồi, đó gọi là “Đồng viên chủng trí”. Những gì Kinh Hoa Nghiêm đã giảng, quý vị thấy trong Kinh Di Đà cũng có, “Đồng viên chủng trí” chính là ý nghĩa này, đều là bất sanh bất diệt, thực vật hay khoáng vật thủy đều bất sanh bất diệt.

“Phật tánh tuy chúng sanh bốn cụ, nhi Phật chủng yếu đãi duyên sanh” (Phật tánh tuy chúng sanh vốn sẵn đủ, nhưng hạt giống Phật phải đợi duyên mới sanh). Duyên phận để thành Phật là điều nhất định phải cần đến, không có cơ duyên này thì không thể thành tựu. Cơ duyên nằm ngay trong tay chúng ta, chúng ta có thể tự thành tựu chính mình, chúng ta cũng có thể giúp đỡ tất cả chúng sanh đạt được sự thành tựu cứu cánh viên mãn. Đây chính là điều Thế Tôn dạy chúng ta trong bộ kinh này: “Ứng vô sở trụ, nhi sanh kỳ tâm” (Nên không trụ vào đâu, mà sanh tâm ấy). Phải sanh cái tâm này, đừng sanh cái tâm khác. Phải sanh cái tâm này: “Ứng vô sở trụ, nhi hành bố thí” (Nên không trụ vào đâu, mà hành bố thí). Chúng ta bố thí Phật pháp, bố thí cái Tăng thượng duyên để thành Phật, đây là điều hoàn toàn chính xác, phải lấy việc này làm hàng đầu.